

кой јж плащаше, и събиратели-ти ѝ не бѣхѫ прѣзрѣни както мытари-ти, но поченни че-ловѣци.

П. Когато влѣзохѫ въ кѣщи ѹказа Іисусъ на Петра?

О. И като влѣзе въ кѣщи прѣдвари го Іисусъ та му каза: Какъ мнишь ты, Симоне? Царе-тѣ на земљ-тѣ отъ кои зематъ данъкъ или биръ: отъ свои-ты ли сынове или отъ чужденцы-ты? Казува му Петръ: Отъ чужденцы-ты. Рече му Іисусъ: като е тѣй сынове-ти сѫ свободни. Ст. 25, 26.

П. Какъ знаяше Іисусъ ѩо бѣше реклъ Петръ?

О. Само отъ всевѣдущо-то си знаніе.

П. Що е значеніе-то на тая думы?

О. Христосъ каза: Както земни-ти царе не берјтъ данъкъ отъ свои-ты си фамилии, но отъ подданницы-ты си, така и азъ като съмъ Сынъ Божій не съмъ длѣженъ да заплатиј данъ на бащинъ-тѣ си домъ, т. е. на храмъ-тѣ.

П. Какво още ся разумѣва отъ тая думы?

О. Разумѣва ся че царе-тѣ иматъ право да берјтъ данъкъ за иждивеніе-то на царство-то си. Рим. 13; 4-7.

П. Що заповѣда Іисусъ на Петра да направи?

О. Но за да ги не съблазнимъ, иди на море-то, и хвьри вѣдицѫ, и първа-тѣ рыбж която ся закачи, измѣкни ѹж, и като раствориши уста-та ѹ, ще намѣриши единъ статиръ; земи го и дай имъ го за мене и за тебе. Ст. 27.

П. Ако не бѣше Христосъ заплатилъ тѣј данъ, какъ можеше народъ-тѣ да ся съблазни?

О. Щѣхѫ да мыслятъ че той бѣше непрѣятель на храмъ-тѣ и на религіј-тѣ.

П. Защо Христосъ направи чудо за да заплати тѣј данъ?

О. Вѣроятно $7 \frac{1}{2}$ гроша за него или 15 за пе-